

VOJENS

Rådhuscentret 21
DK 6500 Vojens

Tlf. 74542156
Fax: 74590524

mail@bergadvokater.dk

www.bergadvokater.dk

Dato 9. april 2013
Sag nr. 14-36446

Advokat Bjarne L. Ditlevsen
bld@bergadvokater.dk

Sagsøgtes processkrift april 2013 ad afvisningspåstanden

i sagen, Retten i Sønderborg
BS 05-1499/2012

Provas-Haderslev Vand A/S

CVR-nr. 32 88 22 85

Fjordagervej 32

6100 Haderslev

(advokat Claus Witt)

mod

Moltrup Vandværk I/S

CVR-nr. 24 64 53 55

v/Niels Peter Kjer

Moltrup Bygade 77

6100 Haderslev

(advokat Bjarne Ditlevsen)

Dette processkrift er udfærdiget under henvisning til Rettens beslutning i henhold til retsbogsudskrift af 12. marts 2013. Det angår således sagsøgtes "samlede bemærkninger til afvisningspåstanden", som er følgende:

1. Problemstillingen i denne sag angår et retsforhold på et ganske særligt retsområde, der angår en helt grundlæggende forsyningsaktivitet, nemlig af vand til en lang række husstande. Der er tale om en forsyningsaktivitet, som udgør en afgørende bestanddel af en ejendoms funktionalitet og begreb som bolig i et samfund som det danske. Det er ganske afgørende for beboerne i en sådan husstand, at der forefindes en vandforsyning.
2. Foruden selve vandforsyningen som sådan indgår der også en række sundhedsforhold omkring vandkvaliteten, som tilsvarende er ganske afgørende for den enkelte husstand.
3. Der er således tale om et retsområde, der – til varetagelse bl.a. af de under punkt 1 og 2 anførte hensyn – har været lovreguleret gennem mange år. Lovreguleringen omfatter en række forhold i relation til forsyningsvirksomheden, aftageren/forbrugeren og myndighederne på området. Det fremgår af denne lovgivning, at der reelt foreligger et monopollignende retsforhold mellem forsyneren og forbrugeren, idet der som altafgørende udgangspunkt ikke findes alternative forsyningsmuligheder for forbrugeren. Dette gælder, uanset om der er tale om en privatejet eller en offentligt ejet vandforsyningsvirksomhed.
4. Hovedlovgivningen på selve forsyningsområdet har gennem mange år været vandforsyningsloven, aktuelt lovebekg. nr. 635 af 7. juni 2010. Sagsøgte blev etableret med det formål at drive en privat vandforsyningsvirksomhed. Som det fremgår af sagen skete der en overdragelse af denne opgave til sagsøger. Dette skete i medfør af § 45, stk. 1 i vandforsyningsloven, der indgår i lovens kapitel 8 om forsyningspligt. Denne bestemmelse indeholder en egentlig overtagelsesforpligtelse af vandforsyningen for almene vandforsyningsanlæg (hvilket begreb sagsøger er omfattet af). I stk. 1, andet punktum er miljøministeren indsat som myndighed på dette område. Første punktum indeholder en retlig standard gående ud på, at overtagelsen skal ske på "*rimelige vilkår*". Miljøministeren er i samme lov tillagt andre myndighedsbeføjelser.
5. § 45, stk. 1 indeholder ikke nærmere retningslinjer for, hvorledes denne retlige standard skal fortolkes og udfyldes. Imidlertid har lovgiver i samme bestemmelse stykke 2, første punktum, bestemt, at "*uoverensstemmelser om omfanget af og vilkårene for forsyningspligten afgøres af miljøministeren*". Denne bestemmelse bevirker, at lovgiver har tillagt netop miljøministeren opgaven - kompetencemæssigt og pligtmæssigt – at fortolke og udfylde den retlige standard efter stykke 1. Loven foreskriver således, at der i tilfælde af en uoverensstemmelse mellem forsyningsvirksomheden og forbrugeren om vilkårene i stykke stk. 1 skal træffes en myndighedsafgørelse, og at det er miljøministeren, der er den udpegede, kompetente myndighed.

6. Der er tale om en tvingende bestemmelse, der indgår som en integreret del af overtagelsespligten. Årsagen hertil er den naturlige, at miljøministeren netop har en særlig, forvaltningsretlig viden og kompetence på dette område. Lovgiver har besluttet, at der skal udøves et forvaltningsretligt skøn af den udpegede myndighed, der har karakter af en specialmyndighed på dette område. Der er tale om en lovmæssigt foreskrevet procedure, som skal følges, og som bevirker, at en uoverensstemmelse vedrørende sådanne vilkår ikke kan indbringes for domstolene, inden denne forvaltningsprocedure er fulgt, og inden der er truffet en forvaltningsretlig afgørelse. Sagsøger er ikke afskåret fra en domstolsprøvelse en tvist omkring vilkårene, blot kan dette ikke ske på det foreliggende stadium af sagen, hvor der ikke foreligger nogen afgørelse fra miljøministeren.
7. Vandforsyningsloven er en speciallov, der som anført er udviklet over en meget lang årrække, og hvor der indgår en større palette af hensyn og regler, og hvor det netop er bestemt af lovgiver, at i sådanne tvistesituationer skal foretages en myndighedsvurdering af specialmyndigheden og af denne træffes en afgørelse af, hvad der må betragtes som "*rimelige vilkår*". Netop hvor der som her er tale om en sammenlægning med en allerede eksisterende forsyningsvirksomhed, hvor de nye brugere vil indtræde i betalingsforpligtelserne fremover også for den hidtidige virksomheds forsyningsforhold, er det sagsøgtes opfattelse, at miljøministeren som et led i syn skønsudøvelse vil – skulle – inddrage de eksisterende forhold hos sagsøgers virksomhed forud for overdragelsen som et af flere led i sin rimelighedsbedømmelse – med det formål at sammenligne de to virksomheder for at sikre sig, at ingen af de to brugergrupper – den nye og den hidtidige – kommer til at påtage sig urimelige forpligtelser. En sådan bedømmelse, som jo også er helt central i forhold til de grundvilkår, som allerede har været beskrevet af Haderslev Kommune i deres generelle vilkår for sådanne sammenlægninger, jf. bilag B, er omfattende og kompleks, og ville under en retssag skulle belyses via et omfattende og kastbart syn og skøn. Denne bedømmelse er netop miljøministeren velegnet til at foretage med sin særlige ekspertise.
8. Lovgiver har derfor fastslået, at der først skal ske en sådan myndighedsbedømmelse med de heraf følgende fornødne undersøgelser og efterfølgende skønsudøvelse. Inden denne myndighedsbehandling og konkrete skønsudøvelse har fundet sted, er en uoverensstemmelse på dette særlige monopolområde ifølge lovgiver ikke kvalificeret til at indgå i en domstolsafgørelse.
9. Der ses ikke at foreligge nogen retsafgørelse præcist på dette område, men der skal henvises til princippet i UfR 2002.2285 V.

Bjarne Ditlevsen, advokat